

[Bernhard Baunsgaard]

I det tilfælde, som jeg talte om før, og som er så oplagt, fordi man helt klart vidste, at man overtrådte lovgivningen, var borgmesteren med, for ellers kunne det ikke være blevet vedtaget.

Så sagde hr. Hjortnæs: lad os dog nu samle os om at få ændret miljølovgivningen. Ja herregud, det kan vi såmænd godt, og så sker der ingenting. Læs kronikken, læs betænkningen igen, og se, at det, der er i vejen, er, at myndighederne, magthaverne, ikke selv tager dette alvorligt.

Under en diskussion, vi havde for nylig, påpegede den konservative ordfører, som er den samme, som er ordfører i dag, at det var nødvendigt, at også statsvirksomhederne blev gjort ansvarlige, når de svinede.

Det er nødvendigt, at også de kommunale virksomheder gøres ansvarlige, når de sviner, sådan at vi ikke skal opleve igen, at en kommunal virksomhed fritages for at overholde miljølovgivningen, blot fordi kommunen er medejer af den. Det er jo retstilstanden i dag. Så længe den består, får vi ikke domstolene – og jeg sagde i min indledning: med rette – til at gå hårdere til værks. Det er det, der skal ændres.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Ja, jeg tænkte det jo nok, og så må vi tage turen én gang til.

Kommunestyret, hr. Bernhard Baunsgaard, her i landet uden for magistratskommunerne er indrettet som et udvalgsstyre. Udvalgene afleder deres kompetence fra kommunalbestyrelsen og ikke fra borgmesteren. Det er sådan, at en lang række af de sager, vi beskæftiger os med inden for miljøområdet, er sager, der er truffet afgørelse om i de tekniske udvalg. Det er altså udvalgsmedlemmerne, der træffer disse afgørelser, og det samme gælder i amtsrådene. Her har vi slet ikke nogen magistratsordninger.

Så vil jeg gerne spørge hr. Bernhard Baunsgaard: når tilsynsrådet netop i den sag, som hr. Bernhard Baunsgaard refererede til, kan blokere – i denne sag var der tale om økonomiudvalget – for en tiltalerejsning – og det er det, hr. Bernhard Baunsgaard kritiserer – spørger jeg: vil hr. Bernhard Baunsgaard være med til at fjerne denne blokering? Ja, siger hr. Bernhard Baunsgaard, over

for borgmesteren. Ja men for så vidt man ikke kan gøre borgmesteren ansvarlig for noget i denne sammenhæng, må vi da have de ansvarlige frem, og det er det, der er problemet.

Sådan er reglerne, hr. Bernhard Baunsgaard, og det er ikke mig, der har opfundet dem. Hvis jeg havde opfundet dem, så de nok lidt anderledes ud. Men kan jeg ikke godt få at vide: kan vi få fjernet vetoretten for det, hr. Bernhard Baunsgaard kalder »de almindelige kommunalbestyrelsesmedlemmer«, der efter styrelsesloven er ansvarlige?

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Nu ved jeg, at jeg ikke må sige, at det ærede medlem vrøvler, men det er svært at finde en anden betegnelse. Økonomiudvalget traf beslutningen. Hvem er formand for økonomiudvalget? Det er borgmesteren. Hvem er det, der sanktionerer, at man ikke overholder loven? Det er borgmesteren. Hvem er det, som jeg siger skal være personligt ansvarlig for det? Det er borgmesteren. Det er den samme person i alle tilfælde i netop den sag, vi diskuterer.

Jeg gentager: rådmand og borgmester skal gøres personligt ansvarlige. Vi kan ikke pålægge et menneske, der lader sig vælge til en kommunalbestyrelse, dette ansvar. I det tilfælde, at det er teknisk udvalg, vil der ske et referat til kommunalbestyrelsen, og borgmesteren må så gribe ind. Hvis det ikke sker i alle kommuner, kan jeg love for, at i det øjeblik vi går over til en anden ansvarsfordeling, skal det nok ske.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Og det skal så blive min sidste. Jeg vil gerne sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at dette er faktisk, for at sige det ligeud, noget pjat. Vi kan jo ikke give os til at ændre på grundlæggende regler i det danske kommunestyre, fordi hr. Bernhard Baunsgaard vil have strengere straffe i miljøsager. Og nu skal vi op at diskutere skærpeelser af miljølovgivningen.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):